

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 692/2021
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александар Шћекић, адвокат из ..., против туженог Центра за породични смештај и усвојење Београд, кога заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 472/20 од 20.02.2020. године, у седници одржаној 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог туженог за одлучивање о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 472/20 од 20.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 472/20 од 20.02.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 472/20 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1812/18 од 19.09.2019. године, којом је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да јој по основу минулог рада на име навршених година рада у установама социјалне заштите, у којима је радила пре премештаја на рад код туженог и на основу рада код туженог, а која разлика је настала у периоду од 19.09.2014. године до 30.04.2016. године, исплати укупно 80.024,23 динара у појединачним месечним износима са припадајућом каматом од доспелости до исплате, као у том ставу изреке и да тужилји накнади трошкове поступка од 60.706,00 динара са каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизија на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно

дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер је о захтеву тужиље одлучено правилном применом материјалног права, који не одступа од става Врховног касационог суда израженог у одлуци Рев2 2034/2019, према коме се има сматрати да је тужила у радном односу код истог послодавца независно од тога што је рад обављала у установама које нису основане од стране истог нивоа власти – Јединице локалне самоуправе и Владе Републике Србије, јер су све ове установе део истог система мреже социјалних установа.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 28.06.2017. године, вредност предмета спора побијаног дела износи 80.024,23 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**